

РЕШЕНИЕ

№ 37315

гр. София, 28.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 16.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7836** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 10а,ал.4 вр.с ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ и вр. с чл.10, ал.1,т. 23 от ЗЧРБ и Наредбата за условията и реда да издаването на визи и определяне на визовия режим /НРУИВВР/.
Образувано е по жалба на А. С. Ж., гражданка на Р. федерация, [дата на раждане] в [населено място], [улица]д. 52, кв. 140, чрез адв.Х. Т., САК, със съдебен адрес [населено място],[жк], [улица], ет. 5, ап. 24 срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“, постановен от ЗКС при Консулска служба на Посолството на Република България в Р. федерация, [населено място] по заявление от 07.04.2026 г.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен, поради липса на предпоставките по чл. 10, ал.1, т. 23 от ЗЧРБ. Правят се възражения, че административният орган неправилно е приел, че декларираният адрес е фиктивен. Временното отсъствие на съпруга на жалбоподателката от адреса не може да се приравни на фиктивност. Адресът е осигурен като бъдещ, общ семеен адрес за пребиваване. Съпругът на жалбоподателката временно пребивава при нея в Русия, поради нейната напреднала и високорискова бременност. За жилището, посочено като адрес на пребиваване има сключен договор за наем, който редовно се плаща. Отказът засяга правото на семеен живот, доколкото съпругът на жалбоподателката е български гражданин. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Т.. Направено е искане за присъждане на разноски.

Ответникът - ЗКС при Консулска служба на Посолството на Република България в Р. федерация,

[населено място], редовно призован, не се представлява, не представя становище по жалбата.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление, подадено на 07.04.2026г. от А. С. Ж., гражданка на Р. федерация, [дата на раждане] в [населено място] за издаване на виза тип „Д“ като член на семейството на българския гражданин А. В. Н..

Към заявлението жалбоподателката е представил пред административния орган следните документи: удостоверение за сключен граждански брак с българския гражданин А. В. Н. на 23.08.2025 г., документ за самоличност на съпруга А. В. Н., сключен договор за наем на жилище, декларация за предоставен адрес на пребиваване и живеене, подписана от наемодателя, справка за отсъствие на съдимост, декларация за осигурено жилище, медицинско осигуряване и материална издръжка на съпругата А. Ж., медицински документи относно бременността на съпругата, доказателства за заплащане на наема.

След проведена съгласувателна процедура с ДА "Национална сигурност" заявлението на молителката е било разгледано, предоставено е положително становище в Националната визова информационна система, тъй като апликантката не е била идентифицирана като заплаха за националната сигурност.

След проведена съгласувателна процедура по исканата виза, началникът на отдел „Миграция“ при СДВР е предоставил отрицателно становище, с мотиви, че съпругът на апликантката не живее в жилището, което е посочено като адрес на пребиваване, предвид на което е приел, че адресът е посочен единствено за получаване на виза „Д“ без реално семейството да пребивава на адреса.

Със стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране, или отмяна на виза, приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР/л.12/,от Генерално консулство на Р. България в [населено място], Р. федерация, подписано от завеждащ консулската служба М. К., с адресат оспорващата А. С. Ж., гражданка на Р. федерация, същата е уведомена, че издаването на виза е отказано. Отразените в акта основания са чл. 10, ал. 1, т. 23 от ЗЧРБ–„фиктивно предоставен адрес на пребиваване, с цел получаване на пребиваване в Република България. Съпругът на апликантката реално не пребивава на адреса“.

В хода на съдебното производство се представиха и приеха по делото следните писмени доказателства, съгласно определение на съдът по реда на чл.192 от ГПК: справка рег.№ 536400 – 88650/13. 08. 2026 г. от дирекция "Миграция" в МВР и справка от ДАНС с писмо рег. № М-6833/07.08.2026 г.

По делото са приети и представени от жалбоподателката писмени доказателства: свидетелство за раждане на М. А. на дата 21. 08. 2026 г., син на А. С. Ж. и А. В. Н., удостоверение за раждане, медицинска документация, доказателства за плащане на наема по сключения договор за наем на жилище в [населено място], [улица], ет. 6.

В хода на съдебното производство е разпитана свидетелката М. Й. О., която дава показания, че е предоставила собственото си жилище с адрес [населено място], [улица], ет. 6 под наем на

семейството на А. С. Ж. и А. В. Н., които редовно плащат наема и са заявили, че имат намерение семейството им да живее на адреса.

Административен съд София - град, като прецени доказателствения материал по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК приема следното:

Жалбата е депозирана в деловодството на АССГ на 17.06.2026г. ,отказът е връчен на 08. 06. 2026 г., жалбата е подадена в срок. Съгласно разпоредбата на чл.10а,ал.4 от ЗЧРБ, отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4,не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека.Видно от текста на жалбата до съдът,жалбоподателката се е позовала на обстоятелства касаещи нарушаването на права по ЕКЗПЧОС, конкретно правото на семеен живот. Предвид изложеното, настоящият състав приема, че жалбата, попада в предвиденото в закона изключение,същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество по изложените в нея основания.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

При разглеждане по съществото на спора,съдът намира следното:

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият състав намира,че оспореният отказ за издаване на дългосрочна виза вид "Д" е издаден от компетентен административен орган.Съгласно разпоредбата на чл.9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 10, ал. 1 НУРИВОВР визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава - членка на Европейския съюз, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи. Съгласно възможността за делегиране на правомощия,уредена в чл.9г, ал. 1 ЗЧРБ и чл. 34, ал. 1 НУРИВОВР, със Заповед № 71/31.10.2022г./л.36/,издадена от посланика на Република България в Р. федерация ,с която е определен М. К., ЗКС като консулско длъжностно лице, което има право да взема самостоятелни решения по издаване на визи на основание чл. 27, ал. 2 НУРИВОВР.

В случая е била спазена предвидената в чл.30, ал.1 и ал.2 от Наредбата процедура, според която, искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване по чл.15, ал.1 ЗЧРБ се изпраща чрез дирекция "К. отношения" в службите за административен контрол на чужденците в Република България. Консулските длъжностни лица издават или отказват издаването на виза за дългосрочно пребиваване след разрешение от дирекция "К. отношения" въз основа на съвместно мотивирано становище на службите за административен контрол на чужденците в Република България и Държавна агенция "Национална сигурност" освен в случаите по чл. 35, ал. 2. Съгласуването е извършено по реда,определени в инструкцията на министъра на външните работи, министъра на вътрешните работи и председателя на Държавна агенция "Национална

сигурност".Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение №7,който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите,като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност и се удостоверява датата на връчване на заинтересуваното лице. Първият екземпляр се връчва или изпраща на кандидата, а вторият се прилага към заявлението за издаване на виза и придружаващите го документи.

От така посочените правни основания, очевидно фактическите основания на постановеният отказ са свързани с обстоятелства, че чужденецът не доказва адрес на пребиваване, на който действително възнамерява да пребивава, който адрес е приет от административния орган за фиктивен.

С оглед доказателства по делото, настоящият състав приема,че административният орган не е обосновал извода си за наличие на обстоятелства по чл. 10, ал. 1, по т.23 от ЗЧРБ, посочени в обжалвания административен акт, поради следното:

Съгласно чл. 35 АПК, индивидуалният административен акт се издава,след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая.В случая административният орган е издал обжалвания отказ, като се е позовал на проверка извършената от служители на отдел "Миграция" при СДВР, която е била формална и не относима по същество, като същата не е изследвала обстоятелства пряко свързани с обжалвания в настоящото производство акт. В случая декларираният адрес на пребиваване на семейството е в [населено място], [улица], ет. 6. Семейството временно пребивава в Р. федерация, поради бременност на съпругата и раждане на дете. За жилището на посочения адрес в [населено място] има сключен договор за наем, който се изпълнява от наемателите, които заплащат редовно договорения наем. Представени са писмени доказателства, както и свидетелски показания на собственичката на имота, които удостоверяват истинността на адреса и намерението на семейството да пребивава на деклариания адрес.

В случая не са разгледани и обсъдени всички представени, със заявлението за издаване на виза, писмени доказателства, включително и удостоверение за сключен граждански брак от 23.08.2025г.с български гражданин. Изложеното обосновава извод за липса на мотиви в оспорения административен акт - отказ за издаване на виза вид "Д" по отношение на А. С. Ж., гражданка на Р. федерация.

Не се доказват посочените фактически основания, декларианият адрес не е фиктивен.

По изложените съображение, оспореният отказ за издаване на виза вид "Д" за дългосрочно пребиваване е незаконосъобразен на основание чл. 146, т. 2, т. 3 и т. 4 от АПК,поради което следва да бъде отменен,като преписката следва да бъде изпратена на ответника за издаване на мотивиран административен акт,с който да се произнесе по подаденото на 07. 04. 2026 г. заявление на А. С. Ж. с искане за издаване на виза за дългосрочно пребиваване в Република България, вид "Д", при съобразяване на изложените в мотивите на настоящото решение указания

по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателката следва да се присъдят направените по делото разноски за държавна такса в размер на 5. 11 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София - град 43 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. Ж., гражданка на Р. федерация, [дата на раждане] в [населено място], [улица] д. 52, кв. 140 Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „Д“, постановен от ЗКС при Консулска служба на Посолството на Република България в Р. федерация, [населено място] по заявление от 07.04.2026 г.

ИЗПРАЩА преписката на завеждащ консулската служба при Консулска служба на Посолството на Република България в Р. федерация, [населено място] за ново произнасяне по заявление 07. 04. 2026 г. за издаване на виза тип "Д" на А. С. Ж., гражданка на Р. федерация, [дата на раждане] в [населено място], при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи да заплати на А. С. Ж., гражданка на Р. федерация, [дата на раждане], чрез адв.Х. Т., САК, разноски по делото в размер на 5. 11 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: